

a legszebb évszakom

Felhősödik.

Ott fõnn meg:

leoldódott bocskorszój: fényből

Sziklazápor.

Falevelek csörgése

, mint üveg. Fõntrõl.

S lábunk alá.

Parázna száj a

kirakat.

Vacogó próbababák az angyalok.

- - Hívõsödik.

Idelenn

késakkordok.

Jégpernye: zúzmara.

Parázsló csipkebokraid között

gurul a legszebb évszakom

s te épp ott állsz,

ahol

Tatár Sándor

Snitt

Erre csak később kerülhetett  
sor. Meg kellett  
kerülni hozzá a széket és az  
asztalt. El kellett mozdítani  
bizonyos tehetetlen súlyokat.  
Erre csak később,  
az'tán, miután a szobrászvész  
a csönd kezéből kiesett.

Másnap kibámultam az ablakon.  
Biztos volt valamilyen  
évszak is - egy csomó  
csörömpölő, gyanús tárgy  
valami nagyonis természetes  
magyarázattal igyekezett szolgálni:

utca.

A másnapra még csak sor került...

A harmadnapra nem.

Tatár Sándor